

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/95/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617204622
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3617204622.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitana, PhD. v spore žalobcu W. D. D. so sídlom J., C. XX, W. XX XXX XXX, zastúpeného I. I. E., advokátom so sídlom v J., C. XX proti žalovanému T. G., narodenému dňa XX.XX.XXXX, bytom J. - L. C., prechodne bytom J., V. X, za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného E. M. G. D., so sídlom J., E. L. X, W. XX XXX XXX, o zaplatenie 2.011,02 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. júna 2019, č. k. 6Csp/346/2017-140, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., IV. **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** proti žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.009,22 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 2.009,22 eur od 03.03.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.), o trovách konania vyslovil, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99,82 % (výrok IV.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že pôvodný žalobca - Q. V. Y., S. sa žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia 2.011,02 eur s príslušenstvom titulom zmluvného plnenia. Uznesením zo dňa 08.02.2018 č. k. 6Csp/346/2017-51, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2018, súd prvej inštancie rozhodol o pokračovaní v konaní so žalobcom E. Z. J., S. z dôvodu, že pôvodný žalobca zanikol v dôsledku rozdelenia a následného zlúčenia s nástupníckymi spoločnosťami. Jeho právnym nástupcom bola spoločnosť E. Z. J. S... Následne súd prvej inštancie uznesením zo dňa 16.08.2018 č. k. 6Csp/346/2017-70, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2018, pripustil, aby z konania vystúpil ako žalobca E. Z. J. S. a aby do konania na jeho miesto ako žalobca vstúpil W. D. D..

3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu Q. V. Y., S. ako veriteľ dňa 06.10.2013 uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o pôžičke číslo XXXXXXXXXXXX. Žalobca ju uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Na jej podklade bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2.000,- eur splatná v 60 mesačných splátkach po 62,38 eur, pričom zároveň bolo dohodnuté aj poistenie s poistným 1,81 eur mesačne (výška splátky s poistným bola 64,19 eur mesačne), celková čiastka bola dohodnutá na 3.742,80 eur a celkové náklady spotrebiteľa na 1.742,80 eur. Termín konečnej splatnosti bol október 2018, pričom podľa čl. 6.2. zmluvných podmienok bol dňom splatnosti 20. deň v mesiaci, RPMN 32%, úroková sadzba bola rovnaká a

priemerná ročná percentuálna miera nákladov bola 20,83%. V čl. 12.4. zmluvných podmienok bola dohodnutá možnosť vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť ho upozorní na uplatnenie tohto práva 15 dní vopred. Žalovaný splatil na úhradu pôžičky len sumu 732,38 eur, pričom od 20.10.2014 je v sústavnom omeškaní. Právny predchodca žalobcu ho upozornil upozornením zo dňa 31.12.2014, že v prípade, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v októbri 2014, bude oprávnený dlh zosplatiť. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že dlh zosplatiť ku dňu 19.02.2015. Žalovaného o tom upovedomil listom zo dňa 25.02.2015. Po zosplatení žalovaný zaplatil jedinou splátku vo výške 15,- eur dňa 17.09.2015. Z predložených dôkazov nevyplýva, aké náklady spojené s vymáhaním pohľadávky žalobcovi, respektíve jeho právnenému predchodcovi vznikli. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že ku dňu zosplatenia bolo splatných 15 splátok po 64,19 eur (962,85 eur), pričom žalovaný splatil len sumu 717,38 eur. Zosplatením nastala splatnosť dlhu do výšky 1.778,75 eur, pričom žalovaný zaplatil len sumu 15,- eur.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 06.10.2013 zmluvu o pôžičke, ktorá je podľa obsahu zmluvou o spotrebiteľskom úvere a súčasne zmluvou spotrebiteľskou. Zaoberal sa tým, či zmluva má všetky zákonné náležitosti vyžadované pre jej platnosť a či poskytnutý úver pre absenciu niektorých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Bez pochybností mal za preukázané, kto je stranou zmluvného vzťahu vzniknutého na podklade tejto zmluvy, čo je jej obsahom - pôžička vo výške 2.000,- eur splatná za podmienok určených v zmluve, pričom zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplývalo, že by zmluva nebola uzatváraná štandardným spôsobom. Ustanovenia zmluvy sú jasné a zrozumiteľné, dojednaný úrok neprevyšuje podstatným spôsobom priemernú hodnotu RPMN v čase uzavretia zmluvy, zo žiadnych ustanovení zmluvy nevyplýva jej neplatnosť, zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Konštatoval, že z tvrdenia žalobcu aj z prehľadu splátok a úhrad (č. I. 8) vyplýva, že žalovaný čerpal úver do výšky 2.000,- eur a splatil sumu 732,38 eur. Ku dňu zosplatenia mal zaplatiť 15 splátok po 64,19 eur (spolu 962,85 eur), zaplatil však len 717,38 eur, dlhoval na splátkach 245,47 eur. Ku dňu zosplatenia nastala splatnosť zvyšku dlhu vo výške 1.778,75 eur. Po zosplatení zaplatil žalovaný ešte sumu 15,- eur. Výška jeho dlhu teda bola 2.009,22 eur (245,47 eur + 1.778,75 eur - 15 eur). Z týchto dôvodov súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.009,22 eur.

5. Súd prvej inštancie sa osobitne zaoberal aj tým, či žalobcovi vznikol nárok na celé uplatnené plnenie, keďže v zmluve bola dohodnutá splatnosť do 20.10.2018 a dospel k záveru, že z ustanovenia čl. 12.4 zmluvných dojednaní vyplýva dohoda o možnosti zosplatenia dlhu v prípade jeho neplnenia zo strany dlžníka. Medzi stranami tak bolo dohodnuté oprávnenie žalobcu podľa § 565 OZ. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca dodržal postup podľa § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením pohľadávky (predchádzajúca výzva a upozornenie) a pohľadávku zosplatiť, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 25.02.2015. Pred zosplatením žalovaného informoval listom zo dňa 31.12.2014 o omeškaní i o možnosti žiadať predčasné zaplatenie celého dlhu.

6. Keďže je žalovaný so zaplatením žalovanej sumy v omeškaní, súd prvej inštancie priznal žalobcovi popri uplatnenej istine aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. Žalovaný je v omeškaní odo dňa nasledujúceho po dni zosplatenia, teda od 20.02.2015. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 03.03.2015. Súč viazaný rozsahom jeho žalobného návrhu (§ 216 ods. 1 CSP) mu súd prvej inštancie priznal úrok z omeškania od 03.03.2015 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol, a to v tej časti, v ktorej sa žalobca domáhal priznania nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 1,80 eur s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko žalobca v tejto časti uplatneného nároku neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, aké náklady spojené s uplatnením pohľadávky mu vznikli a aká bola ich výška.

7. K tvrdeniam žalovaného, že sa stal obeťou podvodu a v skutočnosti boli peňažné prostriedky poskytnuté tretej osobe, ktorá sa ich zaviazala za neho splácať, súd prvej inštancie uviedol, že zmluva o úvere, na podklade ktorej si žalobca uplatňuje plnenie, bola nepochybne uzavretá medzi predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Žiadna iná osoba z tejto zmluvy nie je povinná plniť. Ak sa žalovaný dohodol s treťou osobou, že za neho bude dlh zo zmluvy splácať, potom takáto dohoda nemá právne účinky vo vzťahu k žalobcovi. Žalobca sa naďalej môže domáhať plnenia od žalovaného, ako od dlžníka. V konaní nebolo preukázané, že by k uzavretiu zmluvy

došlo podvodným konaním zo strany predchodcu žalobcu, respektíve osôb, ktoré za neho pri uzatváraní zmluvy konali. Žalovaný v podstate potvrdil, že zmluvu podpísal a z vykonaného dokazovania je aj zrejmé, že vedel, čo je obsahom zmluvy (vedel, že mu na podklade zmluvy bol poskytnutý úver). V zásade uviedol, že peniaze z úveru chcel investovať do podnikania tretej osoby, pričom ale toto podnikanie bolo neúspešné. Skutočnosť, akým spôsobom žalovaný naložil s prostriedkami poskytnutými na podklade zmluvy o úvere pritom nie je právne podstatná a na povinnosť žalovaného plniť na podklade zmluvy žalobcovi nemá žiaden vplyv. Ak aj žalovaný bol treťou osobou oklamanej ohľadom použitia prostriedkov z úveru, nemá to za následok zánik jeho záväzku zo zmluvy a zánik jeho povinnosti plniť veriteľovi splátky úveru. Tvrdenie žalovaného, že zmluvu uzatvoril pod nátlakom, ktoré urobil na pojednávaní dňa 24.06.2019, súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôveryhodné, urobené s úmyslom vyhnúť sa plneniu zo zmluvy. Toto tvrdenie totiž nie je podporené skôr zabezpečeným obsahom spisového materiálu. Zo žiadneho skoršieho vyjadrenia žalovaného nevyplýva, že by mal zmluvu podpisovať pod psychickým alebo fyzickým nátlakom tretej osoby. Nesvedčí tomu ani vyjadrenie k žalobe (č. I. 86), ani sťažnosť, v ktorej sa okrem iného opätovne vyjadruje aj k skutkovým okolnostiam (č. I. 94). Uzatvorenie zmluvy pod nátlakom nevyplýva ani z obsahu uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru J. W. (č. I. 117 až 120). Pritom ide o natoľko závažnú skutočnosť, že žalovaný by ju nepochybne uviedol ak nie vo svojich skorších podaniach v tejto veci, tak v trestnom oznámení (z toho ale žiadne vyhrážky tretej osoby, ktoré by mali byť adresované žalovanému pred uzavretím zmluvy, nevyplývajú). Ani tvrdenia žalovaného o neplatnosti postúpenia pohľadávky (č. I. 95) nemajú právny podklad a nemôžu znamenať iné rozhodnutie vo veci. Postúpenie pohľadávky veriteľovi umožňuje ustanovenie § 524 a nasl. OZ. Postúpením sa obsah pohľadávky nemení, mení sa len jej veriteľ. Ide o zákonom dovoľenú zmenu v osobe veriteľa, preto nemôže ísť o obchádzanie zákona ani o rozpor s dobrými mravmi, ako sa domnieva žalovaný. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 565, § 657, § 658 ods. 1, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie bez náležitého odôvodnenia upustil od výpovede J. S. a touto otázkou sa vôbec nezaoberal tak, ako navrhoval vo svojich podaniach. Rovnako sa nezaoberal jeho podaniami evidovanými na Krajskej prokuratúre J. W. pod č. Kn 884/15/1100-3, ako aj na Okresnom riaditeľstve J. W. - ČVS: M.-XXX/X-VYS-BB.XXXX. Súdu prvej inštancie vytýkal tiež, že rozhodol bez jeho zástupcu - osobitného subjektu E. M. G. D. a uspokojil sa len s konštatovaním, že tento má doručenie predvolania vykázané a svoju neúčast' neospravedlnil. Z týchto dôvodov navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové dokazovanie. Súčasne navrhol, aby došlo k spojeniu spotrebiteľských konaní vedených na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6Csp/346/2017, 6Csp/51/2018, 4Csp/5/2018, 6Csp/71/2018, 3Csp/41/2018 z dôvodu, že ide o veci s rovnakým právnym a skutkovým základom, ktoré majú spoločného menovateľa, a to jeho osobu ako žalovaného, B. S. a pracovníkov E.. Namietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Partizánske, keď jeho trvalý pobyt je v J. W.. Ďalej uviedol, že je na materskej dovolenke, spolu s družkou v spoločnej domácnosti vychovávajú dve vlastné deti a jedno dieťa zo vzťahu matky, na ktoré biologický otec výživným neprispieva a ďalej dve deti z jeho manželstva, na ktoré si plní vyživovaciu povinnosť. Námietky odôvodňoval aj tým, že v správnom konaní sp. zn. 4CP/5/2018 bol vypočutý a predložil požadované doklady súdom BA 3. Trval na svojich vyjadreniach k žalobe zo dňa 10.05.2018 ako i k sťažnosti zo dňa 03.09.2018. V následnom podaní poukazoval na skutočnosť, že rozumie záverom súdu ohľadne jeho právneho postavenia ako žalovaného v danej veci a poukazoval na skutočnosť zrejmej špekulácie, pokiaľ ide o striedanie subjektov na strane žalobcu, ako i skutočnosť, že konal v dobrej viere a nie úmyselne. Celý spor a jeho právny a skutkový základ považoval za formálny, keď si súd osvojil závery polície ohľadne jeho trestného oznámenia, ktoré podal proti J. S. (skrýva sa na neznámom mieste). Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalobcovi a osobitnému subjektu bolo odvolanie žalovaného doručené, písomné vyjadrenia k veci podané neboli.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP

a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP vo výroku II. a v súvisiacom výroku IV.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol odvolateľom spochybnený vo výroku I., ktorým bol návrh žalovaného na prerušenie konania zamietnutý a vo výroku III., ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. V tomto rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýka.

12. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaným vznesené a v celom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil pre svoje rozhodnutie významné dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP. Námietky žalovaného, uvedené v podanom odvolaní, sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie sa s nimi dostatočne vysporiadal, preto nemohli prívodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli žalovaným tvrdené, ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dodáva nasledovné:

13. Prvá odvolacia námietka žalovaného sa týkala miestnej príslušnosti Okresného súdu Partizánske.

14. Podľa § 41 CSP, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

15. V danej veci sa jedná o spor spotrebiteľský medzi dodávateľom - veriteľom/žalobcom a spotrebiteľom- dlžníkom/žalovaným vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nejde teda o prípad, pre ktorý by zákon stanovoval výlučnú miestnu príslušnosť súdu, keď táto je podľa § 20 CSP stanovená len pre spory týkajúce sa vecného práva k nehnuteľnosti, spory súvisiace s konaním o dedičstve, spory vyvolané osobitnou povahou exekučného konania, spory vyvolané osobitnou povahou konkurzného konania alebo reštrukturalizačného konania a spory týkajúce sa rozhodcovského konania okrem spotrebiteľského rozhodcovského konania. Miestnu príslušnosť preto konajúci súd mohol skúmať len na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 26.04.2018 bola žalovanému doručená žaloba s prílohami a uznesenie z č. I. 63,65 vrátane poučenia o procesných právach a povinnostiach strán sporu a poučenia o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 CSP, vrátane poučenia podľa § 41 CSP namietať miestnu príslušnosť konajúceho súdu najneskôr pri prvom úkone. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 10.05.2018, ktoré bolo Okresnému súdu Partizánske doručené dňa 14.05.2018, v ktorom podaní miestnu nepríslušnosť súdu prvej inštancie nenamietal. Námietku miestnej nepríslušnosti súdu prvej inštancie nevzniesol žalovaný ani v ďalšom priebehu konania, hoci súdu prvej inštancie adresoval aj ďalšie písomné podania a zúčastnil sa i na pojednávaní, na ktorom súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol. Námietka miestnej nepríslušnosti súdu prvej inštancie podaná žalovaným v jeho odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie je námietkou podanou zjavne oneskorene a odvolací súd na ňu preto neprihliada (§ 42 CSP).

17. Žalovaný sa v podanom odvolaní domáhal spojenia vecí, ktoré majú spolu právne, skutkovo i vecne súvisieť, ktoré sú vedené na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6Csp/346/2017, 6Csp/51/2018, 4Csp/5/2018, 6Csp/71/2018, 3Csp/41/2018.

18. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

19. Z úradnej činnosti odvolacieho súdu je známe, že v konaní sp. zn. 6Csp/51/2018 rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom v konaní sp. zn. 5Co/134/2019, konanie je právoplatne skončené a v konaní sp. zn. 6Csp/71/2018 bolo rozhodnuté Krajským súdom v Trenčíne v konaní sp. zn. 17CoCsp/24/2020 a konanie je právoplatne skončené. Ostatné veci, ktorých spisové značky žalovaný uvádzal a ktorých spojenia sa domáhal, sa na odvolacom súde nenachádzajú.

20. Vzhľadom k uvedenému nie sú dané predpoklady pre spojenie vecí v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a odvolací súd návrhu žalovaného na spojenie vecí vyhovieť nemohol.

21. Ďalšia námietka žalovaného v podanom odvolaní sa týkala tej skutočnosti, že súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti osobitného subjektu - E. M. G. D. a uspokojil sa len s konštatovaním, že je vykázané doručenie predvolania na pojednávanie tohto subjektu, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil.

22. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie svojím uznesením zo dňa 16. augusta 2018 č. k. 6Csp/346/2017-88 pribral do konania osobitný subjekt na strane žalovaného, občianske združenie E. M. G. D. so sídlom J., E. L. X, W. XX XXX XXX. Osobitný subjekt prevzal dňa 06.06.2019 predvolanie na pojednávanie určené na deň 24.06.2019. Doručenie predvolania mal riadne vykázané a svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, na pojednávanie sa nedostavil.

23. Na pojednávaní dňa 24.06.2019 žalovaný nenavrhol odročenie pojednávania z dôvodu neprítomnosti zástupcu osobitného subjektu na strane žalovaného, súd prvej inštancie uznesením vyhláseným na pojednávaní rozhodol, že vec prejedná bez zástupcu osobitného subjektu na strane žalovaného podľa § 180 CSP. Na pojednávaní potom vykonal dokazovanie a vo veci vyhlásil rozsudok za prítomnosti žalovaného. Takýto procesný postup súdu prvej inštancie bol legitímny a nie je možné mu nič vytknúť.

24. V civilnom sporovom procese platí zásada, že vec sa má rozhodnúť spravidla na jednom pojednávaní. Možnosť súdu odročiť pojednávanie je preto v zmysle uvedenej zásady nutné vnímať len ako niečo výnimočné, čo sa prejavilo aj v zákonnej úprave CSP, ktorý v § 183 CSP stanovil podmienky odročenia pojednávania na žiadosť strany sporu. Z citovaného ust. § 183 CSP vyplýva, že pojednávanie možno odročiť aj na žiadosť strany sporu, ak sú kumulatívne splnené dve podmienky, a to dôležitý dôvod, pre ktorý sa strana sporu alebo jej zástupca nemôže dostaviť na pojednávanie a od strany alebo jej zástupcu nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. V danej veci bolo preukázané, že osobitný subjekt na strane žalovaného bol na pojednávanie súdu prvej inštancie riadne a včas predvolaný, na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil a na pojednávaní prítomný žalovaný nenavrhol odročenie pojednávania. Za tejto situácie nebol žiaden dôvod, aby súd prvej inštancie pre neospravedlnenú neprítomnosť riadne predvolaného zástupcu osobitného subjektu na strane žalovaného pojednávanie odročil. Vykonaním pojednávania bez prítomnosti zástupcu osobitného subjektu na strane žalovaného preto súd prvej inštancie neporušil právo žalovaného na spravodlivý súdny proces.

25. Žalovaný v podanom odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie, že nevypočul ním navrhnutého svedka J. S. a nevykonal dokazovanie podaniami žalovaného na Krajskú prokuratúru J. W. pod č. Kn XXX/XX/XXXX-X a na Okresnom riaditeľstve J. W. - V.: M.-XXX/X-VYS-BB.XXXX.

26. Dokazovanie je časť civilného sporového konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa žaloba týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie/rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 52/03/. Súd nie je v civilnom sporovom konaní viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu, a nie strán sporu. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení strany sporu, ale je povinnosťou konajúceho súdu v prípade, že odmietne vykonať určitý stranou navrhovaný dôkaz, v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť, prečo takýto navrhnutý dôkaz nevykonal. Navrhovaný dôkaz konajúci súd nemusí vykonať napríklad vtedy, ak podľa jeho posúdenia nie je pre rozhodnutie v danej veci relevantný,

významný. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu je výsadnou doménou súdu a konajúci súd by pochybil nevykonaním navrhovaného dôkazu len vtedy, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

27. V danej veci súd prvej inštancie nevykonaním navrhnutý výsluch svedka J. S., ktorý mal byť podľa žalovaného osobou, ktorá ho podviedla v súvislosti s čerpaním úverov od žalobcu. Ako správne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie, zmluva o úvere, na podklade ktorej si žalobca uplatňuje v tomto spore svoju pohľadávku, bola preukázaná uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Žiadna iná osoba z tejto zmluvy nie je povinná plniť žalobcovi, len žalovaný. Ak sa žalovaný dohodol s treťou osobou, že za neho bude dlh zo zmluvy splácať, potom takáto dohoda nemá právne účinky vo vzťahu k žalobcovi. V konaní nebolo preukázané, že by k uzavretiu zmluvy došlo podvodným konaním zo strany právneho predchodcu žalobcu, respektíve osôb, ktoré za neho pri uzatváraní zmluvy konali. Žalovaný potvrdil, že zmluvu podpísal a z vykonaného dokazovania je aj zrejmé, že vedel, čo je obsahom zmluvy. Žalovaný uviedol, že peniaze z úveru chcel investovať do podnikania tretej osoby, pričom ale toto podnikanie bolo neúspešné. Skutočnosť, akým spôsobom žalovaný naložil s prostriedkami úveru čerpaného od žalobcu, nie je právne podstatná a na povinnosť žalovaného plniť na podklade zmluvy žalobcovi nemá žiaden vplyv. Ak aj žalovaný bol treťou osobou oklamáný ohľadom použitia prostriedkov z úveru, nemá to za následok zánik jeho záväzku zo zmluvy a zánik jeho povinnosti plniť veriteľovi splátky úveru.

28. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaným navrhovaný dôkaz - výsluch svedka J. S. je v danej veci irelevantný. Aj keby menovaný svedok dosvedčil, že úver od právneho predchodcu žalobcu čerpal žalovaný pre neho, resp. že tieto peňažné prostriedky vložil do jeho podnikania a on sa zaviazal úver splácať, stále by sa jednalo len o vzťah medzi žalovaným a menovaným svedkom. Ich vzájomné práva a povinnosti z takéhoto vzťahu nemajú žiadny vplyv záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným zo zmluvy o úvere, a teda ani na zmluvnú povinnosť žalovaného splácať čerpaný úver žalobcovi. Dojednania medzi žalovaným a menovaným svedkom žalobca ani jeho právny predchodca účastný nebol, a tak tieto dojednania nemôžu nijako zakladať, meniť alebo rušiť jeho práva a povinnosti, ktoré mu voči žalovanému vyplývajú zo zmluvy o úvere. Výsluch svedka J. S. tak nijako nemohol ovplyvniť výsledok tohto sporu v prospech žalovaného a preto súd prvej inštancie nepochybil, ak návrh žalovaného na vykonanie takéhoto dôkazu nevykonaním.

29. Čo sa týka podaní žalovaného na Krajskú prokuratúru v J. a Okresné riaditeľstvo PZ J. W., súd prvej inštancie ako listinný dôkaz vykonaním oboznámením uznesenia Okresného riaditeľstva PZ J. W. zo dňa 15.02.2016 V.: M.-XXX/X-VYS-BX-XXXX z č. I. 117-120 spisu a uznesenia Okresnej prokuratúry J. W. zo dňa 26.02.2016 sp. zn. 1 Pn 997/15/1103-11 z č. I. 120-121 spisu (viď zápisnicu o pojednávaní z č. I. 138 spisu), z ktorých vyplynulo, že trestné oznámenie žalovaného na J. S. za podvodné konanie v súvislosti s čerpaním úverov žalovaným od právneho predchodcu žalobcu bolo odmietnuté, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania a sťažnosť žalovaného proti rozhodnutiu o odmietnutí trestného oznámenia bola prokuratúrou zamietnutá ako oneskorene podaná. Uvedené listinné dôkazy navrhol vykonať žalovaný, súd prvej inštancie ich vykonaním a vyvodil z nich zodpovedajúce skutkové zistenia, ktoré aj po právnej stránke správne posúdil v komplexe celého skutkového stavu zisteného vykonaním dokazovaním. Žiadny ďalší návrh na vykonanie dokazovania podaniami, vyjadreniami žalovaného na Krajskú prokuratúru v J. a Okresné riaditeľstvo PZ J. W. žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nemal. Súd prvej inštancie preto nemohol nevykonaním navrhnutých dôkazov pochybiť a porušiť právo žalovaného na spravodlivý súdny proces.

30. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku II. vecne správny, a preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vrátane súvisiaceho výroku IV. o trovách konania, ktorý nebol žalovaným vecne spochybnený.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

32. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).